

Una Ventafocs amb batuta

La història. Nova York, 1926. La jove Antonia Brico té una obsessió: ser directora d'orquestra. Per tant, s'enfronta a tothom, la família, els amics, els professors, fins el xicot, per tal d'aconseguir la seva batuta...

Les formes. Ni els melòmans ultra acèrrims sabrien dir dos o tres noms i cognoms de senyores directores d'orquestra. Facin la prova, sinó. És el que es devia témer

la cineasta caribenya Maria Peters (Willemstad Curaçao, 61 anys). Per això s'ha arremangat escrivint i dirigint 'La directora de orquestra' ('De Dirigent', el conductor) biografia sobre la vida i calvari d'Antonia Brico, la primera dona que va dirigir l'Orquestra Filharmònica de Berlín. Filla adoptiva d'immigrants holandesos a la Nova York dels

'feliços anys 20', Wilhem Wolthuis, és a dir, l'Antonia Louise Brico en nom i cognoms de la seva mare biològica, va aprendre música de manera autodidacta, tecleant un atrotinat piano de paret a l'humil casa d'un escombriaire, el padastre, i d'una madrastra pròpia de la Ventafocs del conte de Charles Perrault. Amb semblants vímetes fulletonescos, la cineasta Peters confecciona un bigarrat melodra-

ma de principis de segle XX, per on la música senyoreja cadascuna de les múltiples escenes en les que sobreviu aquesta Ventafocs coratjosa, tant, que canviarà l'escombra metafòrica per una batuta prou realista. Així, 'La directora de orquestra' llueix d'una posada en escena de rondalla a lo Dickens, generosa en contrastos ambientals (de la miserable cambra on malviu la Wilhem, a la luxosa mansió

on vagareja Frank, l'impossible príncep 'blue', tot passant per les imponents arquitectures dels palaus de la música i conservatoris), el film es transvesteix amb els atributs decoratius de tota pel·lícula d'època. De fons, els prejudicis masculistes i de classe social fan possible creure en l'anomenat 'somni americà', fent de lanquilandia la terra de promissió. 'God save

America!'

El fons. Ningú no regala res, més aviat el contrari.

La imatge. La Wilhem 'dirigint' l'orquestra des del vàter dels homes.

La frase. 'Hay que ser tirano con la batuta, no demócrata', adverteix el professor Muck. Com els partits polítics, i en seu parlamentària.

La recomanació. Estimulant vetllada per als melòmans melodramàtics.

La directora de orquestra

Directora:

Maria Peters.

Intèrprets:

Christiane

de Bruijin,

Benjamin

Wanwright,

Scott Turner

Schofield.

Holanda, 2018.

137'. JCA Alpicat,

Funatic Lleida.